

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Момчилград, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Административно
наказателно дело № 20245150200029 по описа за 2024 година

Производството е по чл.63 от ЗАНН, и е образувано по жалба на Н. В. Н. с
ЕГН- *****, против ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ за налагане на глоба за
нарушение, установено с АТСС, серия **К № 8301565** на ОДМВР- Кърджали, с
който на **осн. чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.4 вр.ал.2 т.2 от ЗДвП**, на
жалбоподателя е било наложено административно наказание- “глоба” в
размер на **100 лева**, за допуснато нарушение на чл.21 ал.2 вр. чл.20 ал.1 от
ЗДвП.

В подадената чрез адв.Г. К.Д. от Софийска АК жалба се посочва, че
електронният фиш е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния
закон и съществени нарушения на административнопроизводствените
правила. Твърди, че правната квалификация на нарушението е неправилна,
като липсвала повторност, ел.фиш е бил неправилно издаден и при опорочена
процедура, както при използването на АТСС са били допуснати нарушения,
същото не било от одобрен тип, не било връчен снимков материал, и не било
ясно мястото за установяване на нарушение, по изложените подробни
съображения в писменото становище по делото. Моли да бъде постановено
решение, с което да се отмени електронният фиш за налагане на глоба за
нарушение установено и заснето с автоматизирано техническо средство или
система. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява. Постъпила е молба- становище от адв.Г.Д., пълномощник на жалбоподателя, с която иска да бъде постановено решение, с което да се отмени Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство и система. Претендира сторените по делото разноски за адв.възнаграждение.

Административно-наказващият орган- ОДМВР- Кърджали, редовно призован, не се представлява, като е постъпила молба становище от главен юрисконсулт, с която се иска потвърждаването на обжалваният ел.фиш и се претендира ю.к.възнаграждение, респ.се прави възражение за прекомерност на адв.възнаграждение.

От събраните по делото писмени доказателства, от становищата на страните, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

С електронен фиш серия К № 83015565 на ОД на МВР-Кърджали, на жалбоподателката, е наложено на основание чл.189 ал.4 във връзка с чл.182 ал.4 ал.2 т.2 от ЗДвП административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лева, за това, че на 17.10.2023г. в 14,30 часа по път I-5 км. 350+050м, разклон Балабаново, общ.Момчилград, в посока на движение от ГКПП „Маказа“ към гр.Кърджали, при ограничение на скоростта 60 км/ч., въведено със пътен знак „В-26“, и отчетен толеранс от „3 км/ч“ е било извършено нарушение за скорост. Нарушението е било извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/ 3536918/01.09.2023г. с МПС „МЕРЦЕДЕС Е 220“, вид- лек автомобил с рег. № *****, е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство „АТСС АРН САМ S 1“ № 120с50b, разрешена стойност на скоростта 60 км/ч.; установена стойност на скоростта 75 км/ч.; превишена стойност на скоростта 15 км/ч., което представлява нарушение на чл.21 ал.2 във вр.с чл.21 ал.1 от ЗДвП.

Към електронния фиш е приложен клип, който съдържа снимки от дата 17.10.2023г., 14,30 часа, от който е видно, че се касае за МПС рег. № № *****, който съвпада с посочения номер във фиша, в който точно и ясно е посочено мястото на нарушението, измерената скорост, ограничението на скоростта, приложеният толеранс от 3 км/ч., посоката на движение, вида, марката и номера на МПС, използваното АТСС, които съвпадат с посоченото

в обжалваният ел.фиш. Приложена е снимка на самото АТСС, използвано за контрол на скоростта.

От приложената справка в Централна база КАТ, се установява, че МПС „МЕРЦЕДЕС Е 220“, вид- лек автомобил с рег. № *****, е собственост на жалбоподателя по настоящото производство- записан е на негово име.

Използваната мобилна система е одобрен тип средство за измерване, което е преминало и съответната проверка, което се установява от приложените протоколи. От представения Протокол за използване на АТСС от 18.10.2023г. е видно, че АТСС „АТСС АRH САМ S 1“ № 120cb00 е използвано на 17.10.2023г. за времето от 13,30 часа до 15,30 часа, за контрол на път в Община Момчилград- разклон Балабаново, общ.Момчилград, в посока на движение от гр.Кърджали към ГКПП „Маказа“, където е имало въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч., въведено със пътен знак „В-26“- сиреч се касае за деня, който е предмет на настоящото производство.

Посочено е и мястото на нарушението, но само с координати. Посочен е също регистрационния номер на автомобила, който съвпада с посочения номер във фиша, в който точно и ясно е посочено мястото на нарушението.

По делото се установи, че мобилната система, посочена по-горе, е одобрен тип средство за измерване, което е преминало и последваща проверка, което се установява от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017 год. и протокол от проверка № 097-СГ-ИСИС/29.06.2023г.

Като доказателства са представени копие на ел.фиш серия К/ 3536918/01.09.2023г., справка за нарушител- в която е отразено, че този електронен фиш е отменен. По настоящото производство се установява, че ел.фиш К/ 3536918/01.09.2023г., изд. от ОДМВР- Стара Загора, посочен като основание за приемане на повторност по нарушението, предмет на настоящото производство, е бил отменен с Решение № 60/ 07.08.2023г. по АНД № 255/ 23г. на РС-Чирпан /приложено по делото като доказателство с жалбата.

Като доказателство също така е представена справка- писмо от АПИ-Кърджали, с която се установява, че на път 1-5 км 35-+210 м. има поставен пътен знак „В-26“ вляво- а самото нарушение е установено на 1-5 км 35-+050 м., като АТСС е било поставено на 200 метра от пътния знак, сиреч

нарушението е установено в обхвата на въведеното ограничение.

При така приетата фактическа обстановка от права страна съдът съобрази следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирана страна в процеса, въпреки, че не е ясно кога на жалбоподателя е връчен обжалвания ЕФ, но това обстоятелство, за което не е представено доказателство от АНО не следва да му ограничи правото да обжалва атакувания акт, при което съда приема, че подадената жалба е в срок. Предвид и това подадената жалба следва да бъде разгледана по същество.

Съдът приема, че обжалваният Електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл.189 ал.4 от ЗДвП, като са посочени-териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението- ОД на МВР-Кърджали. Няма изискване в закона в същия да се посочва конкретно кой е неговия издател, а така също и по какъв ред следва да се обжалва, същото да съдържа подпис и печат на издателя му, посочване на мястото и датата на издаването му. Не може по аналогия да се прилагат правилата на ЗАНН, относно съдържанието на АУАН и НП, тъй като такова препращане не е предвидено. Още повече, че в случая е използван утвърден образец на ЕФ от министъра на вътрешните работи.

Мястото, на което е установено нарушението, като задължителен реквизит на издадения електронен фиш, е посочено коректно с текстово описание и координатите, индивидуализиращи точно определено място на извършване на нарушението.

От приложените веществени доказателствени средства също се установява точното място, на което е извършено нарушението, както и посоката на движение, а така също датата и точния час, регистрационния номер на автомобила, и останалите реквизити на акта.

При така посоченото място- на територията на **община Момчилград**, безспорно е видна компетентността на ОД на МВР-Кърджали да издаде ЕФ, както и компетентността на настоящия съд да се произнесе по спора.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че извършването на процесното административно нарушение на чл.21 ал.2 във вр. чл.21 ал.1 от ЗДвП е установено и заснето с автоматизирано техническо средство **ATCC ARH CAM S 1 “ № 120cb00**, което представлява мобилна

система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение от одобрен тип, преминала последваща проверка.

Както се установява от мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. по т.д. № 1/2013г. на ВАС, издаването на електронния фиш е строго ограничено и възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства със съответните предварителни обозначения за съществуването им- чл.165 ал.2 т.6 и т.7 ЗДвП., същите да работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответен контролен орган. В останалите случаи при използване на мобилни технически средства, обслужвани и използвани непосредствено от контролен орган, тази разпоредба е неприложима и за констатираните с тези технически средства нарушения на ЗДвП е приложим общият ред за съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление.

Освен това следва да се посочи, че с изменението на ЗДвП с ДВ от 13.03.2015г., електронни фишове могат да се издават и от автоматизирани технически средства или системи, съответно стационарни или монтирани на автомобил, какъвто е настоящия случай при спазване на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Съгласно § 65 (Нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП, "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На второ място, с последното изменение на чл.189 ал.4 от ЗДвП, ДВ бр.54/2017г., в сила от 09.07.2017г., която редакция е в сила към момента на извършване на процесното нарушение, се предвижда издаването на ЕФ да става в отсъствие на контролен орган и на нарушител, при наличието на предпоставки за това, а именно- нарушението да е установено и заснето с АТС или система и за него да не се предвижда наказание „лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки. Или, отсъствието на

контролния орган и нарушителя е меродавно към момента на издаването на ЕФ, а не на установяването на административното нарушение.

В тази насока следва също да бъде съобразена и законовата промяна от 09.07.2017г. на чл.165 ал.2 т.8 от ЗДП, с която е отпаднало изискването контролните органи да обозначават, чрез поставяне на пътни знаци и да оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на МВР участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез АТСС.

От гореизложеното следва, че ограничението с ТР № 1/26.02.2014г. на ВАС в случая е неприложимо, предвид последвалите законодателни изменения в ЗДвП. В това тълкувателно решение и в чл.7 ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., която понастоящем е отменена, е посочено, че при контролиране на движението с горепосочената система следва да е поставен предупредителният знак. Такова изискване нормативно към настоящия момент липсва, предвид, че чл.7 от Наредбата е отменен, а и дори при неговото действие в практиката на съдилищата се приемаше, че непоставянето на знака не е съществено нарушение.

Съобразно горното и събраните по делото доказателства съдът намира издаденият ел.фиш за съответстващ на изискванията, посочени в разпоредбата на чл.189 ал.4 от ЗДвП. Съобразно и това се налага изводът, че е установено и заснето нарушение на ЗДвП с АТСС, а именно с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение-посоченият по-горе по вид и №, за което свидетелства приложеният клип със съответният номер от датата на нарушението, който съгласно разпоредбата на чл.189 ал.15 от ЗДвП е веществено доказателствено средство в административнонаказателният процес. От този клип е видно, че е заснето именно МПС, предмет на ел.фиш- като на снимката се вижда ясно номерът на самата кола и посоката на движение на колата, и те са потвърждават и с отбелязването по самият клип, съдържащ снимка на МПС. Съдът счита, че действително е използвано посоченото в ел.фиш АТСС, и е представен протокол за това, и това е така защото ведно със останалите писмени доказателства категорично се стига до този извод.

Съдът, при извършената служебна проверка, не установи да има нарушение на въведените правила при ползването на АТСС, в т.ч. и тези,

упоменати в жалбата.

Съгласно съдържанието на специалната разпоредба на чл.188 ал.1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено МПС, отговаря за извършеното с него нарушение, а в случай, че собственикът не посочи на кого е предоставил МПС, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. В настоящия казус се установява от електронният фиш, че МПС е регистрирано на името на жалбоподателя, който не се е възползвал от правото си по чл.188 от ЗДвП да посочи името на лицето, което е управлявало моторното превозно средство. Именно поради това обстоятелство съдът намира, че правилно жалбоподателят е привлечен към административно-наказателна отговорност, доколкото е доказано авторството на деянието.

Съгласно ЗАНН за да се осъществи административно-наказателна отговорност по отношение на конкретно лице е необходимо наличието на три предпоставки: 1/несъмнено да е установено административно нарушение; 2/еднозначно да е индивидуализирано лицето, което следва да понесе отговорността; и 3/да липсват на данни, които изключват виновно поведение от страна на нарушителя.

Несъмнените факти по делото са, че не друго лице, а именно жалбоподателят е управлявал процесният автомобил на посочените дата час и място и с посоченото МПС, налага безусловно да се приеме, че същият е нарушил материалното правило за поведение, установено в чл.21 ал.2 вр. ал. 1 от ЗДвП и съответно, следва да понесе административно-наказателната отговорност за извършеното нарушение на правилата за скорост, въведени със пътен знак, посочен по-горе.

В същото време следва да се посочи, че не е установено нарушението да е повторно, т.к. не е допуснато в 1-год.срок от наказването му за друго такова нарушение с посоченият по-горе ел.фиш, т.к. ел.фиш К/ 3536918/01.09.2023г., изд. от ОДМВР- Стара Загора, посочен като основание за приемане на повторност по нарушението, предмет на настоящото производство, е бил отменен с Решение № 60/ 07.08.2023г. по АНД № 255/ 23г. на РС-Чирпан /приложено по делото като доказателство с жалбата.

Изложеното по-горе сочи, че липсват основанията да се приеме, че има повторност, т.к., в разпоредбата на чл. 21 ал. 1 от ЗДвП са посочени стойностите на скоростта, които водачите на пътни превозни средства не

следва да превишават, в зависимост от вида на превозното средство, както и от това дали движението се осъществява в населено място, извън населено място или автомагистрала.

В същото време съдът приема, че процесното нарушение, предмет на обжалваният ел.фиш, е установено в извън населено място, където е въведено с пътен знак „В- 26“ ограничение на скоростта от 60 км/ч. Установи се от доказателствата по делото, че на процесната дата и час жалбоподателят, като водач на посоченият лек автомобил, се е движил със 75 км/ч., и така е превишил скоростта за движение с 15 км/ч. при въведеното ограничение от 60 км/ч с пътен знак, и по този начин е нарушил чл.21 ал.2 вр.ал.1 от ЗДвП.

С представените писмени доказателства се установи, че жалбоподателя не е извършил деянието в едногодишен срок от наказването му за нарушение на скорост, т.к. посоченият ел.фиш е бил отменен. Предвид изложеното съдът намира, че не е налице повторност, няма валиден ел.фиш, с който водачът да е наказан, а посоченият ел.фиш- мотивирал АНО да наложи наказание за повторност е отменен- и това е отразено дори във справката, издадено от АНО и приложена като доказателство по настоящото производство.

Така установеното води до извода, че следва на основание чл.63 ал.7 т.1 от ЗАНН, съдът да приложи закон за същото административно нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, като преквалифицира санкционната норма на деянието по чл.182 ал.4 от ЗДвП, защото няма пречка това да бъде сторено, предвид тъждеството на фактите, изложени в електронния фиш, относими напълно към състава на нарушението по чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП. По силата на цитирания текст на чл.63 ал.7 т.1 от ЗАНН, въззивният съд разполага с пълните правомощия да преквалифицира административното нарушение без да се налага да изменя фактическата обстановка. Такова прецизиране на цифровата квалификация на нарушението не е в състояние да доведе до ограничаване правото на защита на нарушителя, тъй като и в съдебното производство той се защитава предимно срещу фактите, а не срещу правната им квалификация. В случая фактите, покриващи признаците от състава на чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП са описани в атакувания акт. По изложените съображения, електронният фиш следва да бъде изменен, като приложената санкционна норма се преквалифицира по чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП, и по този начин следва и да се намали размера на наложеното

наказание „глоба“ от 100 на 50 лева.

Искания за присъждане на разноси са направени от двете страни, като с оглед изхода на делото такива следва да се присъдят по съразмерност. В случая от страна на жалбоподателката е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатено в брой договорено възнаграждение в размер на 480 лева. Това е в рамките дължимото минимално възнаграждение съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като от представителя на ответната страна е направено възражение за прекомерност. Поради и това и по съразмерност и съобразно уважената част от оспорването, на жалбоподателя се дължат разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 240 лева. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Областна дирекция на МВР-Кърджали, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе тези разноси по делото.

Същевременно претенция за разноси е направена и от страна на административнонаказващия орган, но при разглеждането на делото- при първото разглеждане на делото АНО не е представляван, като е постъпило само молба от ю.к., без в същата да е конкретизиран предметът на съдебното производство, поради и което искането в тази насока е неоснователно.

Водим от горното, и на осн.чл.63 ал.7 т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС серия **К № 8301565**, издаден от ОДМВР- Кърджали, с който на Н. В. Н. с ЕГН- *****, на **осн.чл.189 ал.4 вр.182 ал.4 вр.чл.2 т.2 от ЗДвП**, е било наложено административно наказание- “глоба” в размер **на 100 лева**, за допуснато нарушение на чл.21 ал.2 вр.ал.1 от ЗДвП, **КАТО ПРЕКВАЛИФИЦИРА** санкционната норма от **чл.182 ал.4 вр. ал.2 т.2 от ЗДвП** на чл.182 ал.2 т.2 от ЗДвП, и **НАМАЛЯВА** размера на наложената „глоба“ от **100 лева на 50 лева**.

ОСЪЖДА ОД на МВР- Кърджали да заплати на Н. В. Н. с ЕГН- *****, сумата от 240 лева, представляващи разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Административен

съд гр.Кърджали в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____